

Folketinget
Energi-, Forsynings- og Klimaudvalget

Energi-, Forsynings- og Klimaudvalgets samrådsspørgsmål E
(alm. del) af 7. oktober 2015 stillet efter ønske fra Maria Reumert
Gjerding (EL)

Spørgsmål

Hvad kan ministeren oplyse om den danske forhandlingslinje i forbindelse med vedtagelse af rådskonklusioner i EU om klimafinansiering forud for COP21?

Svar

- Indledningsvist kan jeg give lidt praktiske informationer om de kommende rådskonklusioner om klimafinansiering.
- Det er forventningen, at rådskonklusionerne vil blive vedtaget, når økonomi- og finansministrene mødes i ECOFIN d. 10. november.
- I overensstemmelse med de almindelige retningslinjer for EU-sager vil jeg forelægge sagen for Folketingets Europaudvalg på deres møde d. 6. november.

- Det er måske også nyttigt lige at redegøre lidt for arbejdsdelingen i regeringen og i EU, når det kommer til klimafinansiering.
- Ansvar for klimafinansiering ligger i EU hos økonomi- og finansministre i ECOFIN. Det er også derfor, at jeg stiller op i dag – og ikke klimaministeren.
- Klimaministeren har dog ressortansvaret for klimapolitikken og COP21 generelt. Det er således også klimaministerens rådsformation, som ellers står for de internationale klimaforhandlinger.
- Endelig har Udenrigsministeriet ansvaret for klimadiplomati og implementering af dansk klimabistand, som er en integreret del af udviklingsbistanden. Klimaforhandlingerne og klimafinansiering drøftes derfor også på EU-niveau blandt udenrigs- og udviklingsministre.

- Med de indledende bemærkninger lad mig så svare på spørgsmålet om den danske forhandlingslinje i EU om klimafinansiering. Jeg vil fremhæve tre danske prioriteter.
- For det første lægger vi vægt på, at EU skal bekræfte sin tilslutning til de udviklede landes mål fra COP15 i København om at mobilisere **100 mia. dollar** årligt fra 2020 til klimaprojekter i udviklingslandene.
- Det er vores vurdering, at de udviklede lande er godt på vej til at opfylde denne målsætning i 2020, sådan som det fremgår af en nyligt udgivet rapport fra OECD.
- Der er dog stadig behov for en indsats for at nå de 100 mia. dollar årligt fra 2020. Regeringen vil derfor også fortsat bidrage til opfyldelsen af denne målsætning.

- For det andet lægger vi vægt på, at **private investeringer** er afgørende for at løse klimaudfordringerne.
- Offentlige midler vil aldrig alene være tilstrækkelige til at begrænse de globale temperaturstigninger. Det er også anerkendt i aftalen fra COP15, at en del af de 100 mia. dollar vil komme fra private kilder.
- I Danmark har vi desuden en række virksomheder med stor ekspertise på det grønne område. Det er selvfølgelig også en af grunnerne til, at vi arbejder for, at EU sender et stærkt signal om behovet for grønne private investeringer i udviklingslandene.

- For det tredje lægger vi vægt på, at alle lande fremadrettet skal bidrage.
- Flere lande som i FN betragtes som udviklingslande har reelt nået et velstandsniveau, hvor de kan forventes at bidrage med finansiering. Det er fx lande som Kina, Singapore og Qatar.

- Tiden er løbet for den skarpe opdeling mellem i- og ulande, og vi lægger derfor vægt på, at en ny aftale har en mere dynamisk og tidssvarende arbejdsdeling.
- De fattigste lande skal selvfølgelig ikke bidrage med klimafinansiering, men disse lande kan også styrke deres indsats. De kan eksempelvis fremme klimavenlig regulering og generelt fremme gode rammevilkår for klimarelevante investeringer.

- Som jeg nævnte indledningsvist er der flere ministre, som har en rolle på dette område. Afslutningsvist vil jeg derfor blot nævne, at Finansministeriet i forbindelse med forhandlingerne af rådskonklusionerne selvfølgelig arbejder tæt sammen med Energi-, Klima- og Forsyningsministeriet og Udenrigsministeriet.